

[Alsing Andersen.]

indbyrdes Handelssamkvem. Disse Lande kan vel efterhaanden slide sig igennem ved egne Kræfter, skønt mange sætter et Spørgsmaalstegn derved, men hvis de kan det uden at falde sammen i Kaos og Opløsning undervejs, maa vi se i Øjnene, at det bliver en uhyggelig og lang Ørkenvandring for de europæiske Folk, hvor Sult, Kulde, Bolignød, Arbejdsløshed og materielle og aandelige Savn af enhver Art vil forkrøble baade den nuværende og den næste Generation og derved bringe selve den europæiske Kultur i Fare.

Europa trænger til en Blodtransfusion for at overvinde den økonomiske Krise inden for en rimelig Tid og uden alt for store menneskelige Lidelser. Der er kun eet Sted i Verden, der kan give en saadan Haandsrækning. Det er U. S. A. Dets Tilbud til Europa om Hjælp til Selvhjælp i Form af det europæiske Genopbygningsprogram vil formentlig om kort Tid være vedtaget af Kongressen i Washington. Planen vil yde de deltagende Lande enten som Tilskud eller som Laan fra U. S. A. en væsentlig Del af de Varer, de har Brug for, eller Kreditter til Anvendelse i U. S. A. eller i andre Lande. De enkelte Landes Erhvervsliv vil derved faa en direkte Stimulans, men dertil kommer den gavnlige Virkning, som vil følge af, at disse Landes indbyrdes Samhandel samtidig vil blive lettet. Det kan ikke underkastes nogen Tvivl, at alt dette vil være en heldig Løftestang for Europa til Fremskyndelse af Genopbygningen og til Lindring for de Millioner af Hjem, som er ødelagt eller tyndslidt under Krigen og Besættelsen. Derfor har mit Parti og den socialdemokratiske Del af dansk Arbejderbevægelse den Opfattelse, at Danmark bør deltage i denne Aktion, og vi tilsiger Udenrigsministeren vor fulde Støtte under de Forhandlinger, der forestaar.

I Konsekvens heraf afviser vi kategorisk den Propaganda, der som paa Kommando er sat i Værk mod Marshall-Planen af de kommunistiske Partier i alle Lande. At Sovjetunionen ikke har ønsket at være med, bliver dette Lands egen Sag, som det ikke tilkommer os at diskutere, men naar Kommunerne derefter angriber os andre som Folk, der ikke handler ud fra saglige Interesser for vort Land, men derimod ud fra Øn-

sket om at være, saadan som Slagordet lyder nu ligesom i Aarene 1940—41, „Tjenere for den amerikanske Kapitalisme og den engelsk-franske Imperialisme“, og naar man stempler os som Deltager i en fjendtlig Blok over for Sovjetunionen og de saakaldte Folkedemokratier i Østeuropa, saa tilbageviser vi saadanne Paastande som i enhver Henseende grundløse, og vi benægter det kommunistiske Partis Ret til at skyde andre Partier eller oven i Købet den danske Regering den Slags Motiver i Skoene.

Vi er Tilhængere af det størst mulige økonomiske Samarbejde mellem de flest mulige Stater ikke alene i Vesteuropa og i Nordeuropa, men ogsaa i Østeuropa, ogsaa med Sovjetunionen. Det har vi vist hidtil, og det vil Fremtiden ogsaa vise.

Det er ikke Vesteuropas Skyld eller U.S.A.s Skyld, at Østeuropa ikke er Deltager i Marshall-Planen. Ingen har udelukket disse Lande for at faa dannet en Sammensværgelse imod dem, som man søger at give det Udseende af. De var alle indbudt, men de sagde nej, mere eller mindre villigt, ja, mere eller mindre frivilligt kan man godt sige. Tjekkosllovakiet er i saa Henseende baade et slaaende og et nedslaaende Eksempel. Dette Lands Regering havde med en kommunistisk Statsminister i Spidsen først sagt Ja Tak med begge Hænder, kan man næsten sige — men den maatte jo et Par Dage efter lige saa bestemt sige Nej Tak.

Det afgørende ved Bedømmelsen af Marshall-Planen er, at den bortset fra Franco-Spanien var aaben for alle europæiske Stater, ogsaa Sovjetunionen og de andre østeuropæiske Lande, og at Adgangen til at blive Deltager i Planen stadig staaer dem aaben. Afgørende er endvidere, at der indtil dette Øjeblik ikke har været nævnt Betingelser, om hvilke man med Rette kan sige, at U.S.A. dermed tilsigter at blande sig i de paagældende Landes indre Politik. Der er Tale om en direkte Hjælp og om en forretningsmæssig Aftale, der tjener Europas Interesser. For det tredje er det afgørende ved denne Bedømmelse, at der jo aldeles ikke er Tale om, at Marshall-Landene agter at afbryde Handelssamkvemet med de østeuropæiske Lande. Marshall-Planen regner ligefrem med, at Virkningerne af Planens Gennemførelse vil blive en øget Samhandel mellem Øst og Vest.